

Nr 324.

Av herr **Bergström** i Bäckland, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 28, med förslag till lag om enskilda vägar.*

I rätt stor utsträckning ha vägar börjat att byggas enligt lagen om enskilda vägar på landet av 1907. Onekligt är också, att denna lag möjliggör tillkomsten av goda vägar om ock av enklare typ. Det är ett gott grepp av lagstiftningen att vid byggandet av vägar så långt det är möjligt utnyttja den enskildes villighet till ekonomisk uppoffring därför.

Den angelägenheten på vägväsendets område att få utfartsvägar för de byar, som ligga på sidan om landsvägarna, bör bliva en bland de främsta under den närmaste framtiden. Det kan icke få fortgå i längden, att de stora stråkvägarna förbättras för att möjliggöra en allt mer och mer ökad utveckling av vår moderna trafik under det att byar, som ligga på sidan om dessa, skola vara i avsaknad av en verklig, framkomlig utfartsväg. Allt bör därför göras för att bereda möjlighet till skapandet av sådana vägar.

En sak, som jag har lagt märke till, det är, att en hel del vägar, som byggas enligt lagen om enskilda vägar på landet, få en icke så ringa betydelse för den allmänna trafiken. Det förefaller mig därför, att från den synpunkten borde från det allmännas sida inte blott ett större eller mindre anslag givas till deras byggande, utan även, där det lämpligen kan ske, beredas intressenterna uti ifrågavarande vägar lättnad för deras fortsatta underhåll.

Den syn av enskilda vägar, som kan enligt § 40 i Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag för enskilda vägar beslutas, kan bliva och blir i många fall rätt betungande för vägintrumenterna, då en sådan syn kan, och därpå har jag också exempel, tillskynda dessa en kostnad överstigande 50 kronor pr år.

Ett övervakande av delad vägs underhåll är nog ock en nödvändighet för att vägen skall hållas i fullt trafikabelt skick. Men när intressenterna uti en enskild väg, vilka kanske erhållit några tusen kronor i anslag, skola årligen utbetala 50 kronor och därutöver för tillsynen av vägen, så få icke de erhållna anslagen den betydelse av hjälp, som de eljest skulle haft. En sådan väg kan visserligen vara av rätt stort gagn för den allmänna trafiken, men när den icke kan räknas ha en sådan omfattning, att vägen bör intagas under allmänt underhåll, så kunna icke heller intressenterna komma ifrån kostnaden för vägens tillsyn av en därtill vald eller förordnad tillsyningsman.

Utan att egentligen komma i strid med en del principiella förhållanden på vägväsendets område, borde intressenterna uti en enskild väg ha möjlighet, om vägen är ansluten till landsväg och kan tillmätas allmän vägs natur, att hos länsstyrelsen begära att få syn av vägen verkställd på bekostnad av statsmedel i samband med syn av inom samma kommun befintliga landsvägar. En enskild väg med t. ex. en längd av 3 km., vilkens årliga tillsyn av tillsyningsman kan draga en kostnad av minst 50 kronor, skulle med det av mig föreslagna sättet komma att tillskynda det allmänna en ringa kostnad, då de, som verkställa syn av de allmänna vägarna, åtnjuta blott reseersättning därför, men bereda vägintrumenterna, som kunna vara ett fåtal, en icke så liten lättnad.

Med en sådan av mig föreslagen lagbestämmelse hade intressenterna uti en enskild väg att blott insända ansökan till länsstyrelsen med anhållan om att få syn av vägen verkställd vid syn av de allmänna landsvägarna, varvid länsstyrelsen hade att efter t. ex. infordrat yttrande av landsfiskal, kommunalstämma eller kommunalfullmäktige angående vägens betydelse för allmän trafik fatta beslut i ärendet.

På grund av vad jag sålunda anført, får jag vördsamt föreslå,

att riksdagen måtte besluta att i Kungl. Maj:ts proposition nr 28 med förslag till lag om enskilda vägar införa den bestämmelsen i § 40 av lagförslaget, att syn av enskild väg kan få ske i samband med syn av de allmänna landsvägarna och sålunda på bekostnad av statsmedel, om vägen är ansluten till allmän landsväg och för övrigt har allmän vägs natur samt att vägintrumenterna hos vederbörande myndighet gjort hemställan därom och fått den beviljad.

Anhålles vördsamt att vederbörande utskott utformar lagtexten, vartill ett bifall till mitt i motionen framställda yrkande kan giva anledning.

Stockholm den 25 januari 1926.

P. Bergström
i Bäckland.